Її очі не схожі на зорі

АвторЧе | AuthorChe

Її очі не схожі на зорі,
Живий вогонь палає там.
Без неї вечори прозорі
Без неї я морально сам.
Її докори — посланці прохолоди,
Як скошена трава серпнева.
Її голос чиста насолода,
Вона божественна, моя королева.
Її блиск затьмарює сонце.
І кров замерзає в її тіні.
Таке щастя не в кожній в долонці,
Вона породжує мрії мої…
І я знову тебе наберу,
Твій ніжний голос чути хочу.
Приїду в гості, тебе заберу,
І прогуляємось охоче.
Досить тобі обійняти мене,
Тане як свічка душа моя.
З фантазій моїх цей сюжет не мине,
Я твій назавжди — ти нічия.
Гуляємо ми в парку разом,
Місяць нас супроводжав.
І своїм безмежним сяйвом
Красу природи показав.
Вітерець здійняв волосся,
Тебе я пригорну охоче.
Які прекрасні твої очі,
Тобі на вушко прошепочу…

Вадим Ємельянов (AuthorChe)
Дата написання: 23.11.2022